

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Sayın Mahinur ÖZDEMİR GÖKTAŞ tarafından Anayasanın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 96'ıncı ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını saygılarımla arz ederim.

25.02.2026

Elif ESEN

İstanbul Milletvekili

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) tarafından 17 Şubat 2026 tarihinde kamuoyuyla paylaşılan "Yaşam Memnuniyeti Araştırması 2025" sonuçları, toplumun psikolojik durumu ile ekonomik gerçekliği arasındaki makasın dramatik bir şekilde açıldığını kanıtlamaktadır. Araştırma sonuçlarına göre, Türkiye'de mutlu olduğunu beyan eden bireylerin oranının %53,3'e yükselmiş görünmesi, ilk bakışta toplumsal bir refah artışı sinyali gibi algılsa da aynı araştırmanın "sorunlar" bölümü bu verinin arkasındaki acı tabloyu deşifre etmektedir.

Vatandaşların Türkiye'nin en büyük sorunu olarak açık ara farkla "Hayat Pahalılığı" (%31,3) ve ardından "Yoksulluğu" (%16,5) işaret etmesi, mutluluk beyanının bir "refah göstergesi" değil, bir "sosyolojik tutunma mekanizması" olduğunu ortaya koymaktadır. Enflasyonun hane halkı bütçelerinde oluşturduğu tahribat, temel gıda maddelerine erişim zorluğu ve barınma krizi, toplumun %47,8'ini doğrudan "geçim derdi" ekseninde birleştirmiştir. Bu durum, bireylerin ekonomik sistemden umudunu keserek, mutluluğu sadece mikro ölçekte yani "Aile" (%69) ve "Sağlık" (%64,9) gibi kamusal müdahaleden bağımsız alanlarda aramasına neden olmuştur.

Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen "Sosyal Devlet" ilkesi, vatandaşların sadece hayatta kalmasını değil, onurlu ve refah içinde bir yaşam sürdürmesini hedefler. Ancak yaşam memnuniyeti puanının 10 üzerinden yalnızca 5,7 seviyesinde kalması, Türkiye'nin gelişmiş ekonomilerle arasındaki yaşam kalitesi uçurumunun kapanmadığını göstermektedir. Kamu hizmetlerinden memnuniyet endeksinde "Adli" ve "Eğitim" hizmetlerinin alt sıralarda kalması ise, ekonomik krizin yanı sıra toplumsal adalet ve liyakat sistemine olan güvenin de sarsıldığının bir diğer göstergesidir.

Özellikle mutsuz olduğunu belirten %13'lük kesimin ve gelecekte umudu olmayan %32,9'luk kitlenin büyük oranda ekonomik güvencesizlikten kaynaklanan bir "sosyal dışlanma" yaşadığı aşıkardır. Hayat pahalılığının kronikleştiği, yoksulluğun ise kitleselleştiği bir ortamda, devletin görevi sadece istatistiki mutluluk artışlarını izlemek değil, halkın %31,3'ünün feryat ettiği bu ekonomik yangını söndürecek yapısal reformları hayata geçirmektir. Bu bağlamda; enflasyonla mücadelede gelinecek noktanın toplumun geniş kesimlerine yansımaması, dar gelirli ailelerin alım gücünün sistematik olarak erimesi ve yoksulluğun "en büyük ikinci sorun" haline gelmesi nedeniyle, bu denetim sürecinin işletilmesi zorunluluk arz etmektedir.

Bu bağlamda;

1. TÜİK'in 17 Şubat 2026 tarihli verilerine göre, Türkiye'nin en büyük ikinci sorunu %16,5 ile "Yoksulluk" olarak belirlenmiştir. Yoksulluğun kitlesel bir sorun haline geldiği bu tabloda, Bakanlığınızın "sosyal yardım" odaklı pasif politikalarından, yoksulluğu kökten bitirecek "sosyal kalkınma" odaklı aktif politikalara geçiş stratejisi nedir?
2. Bakanlığınızın, aileyi bir "sosyal sığınak" olarak korumak amacıyla, ekonomik darboğazdaki ailelere yönelik mevcut destekleri (SED, çocuk yardımı vb.) enflasyon ve hayat pahalılığı karşısında yeniden güncelleyecek bir takvimi var mıdır?
3. Gençlerin ekonomik yetersizlikler (düşün maliyetleri, konut krizi vb.) nedeniyle evlilik kararlarını ertelemek zorunda kaldığı göz önüne alındığında; evliliği teşvik eden ve genç ailelere can suyu olacak "Aile ve Gençlik Fonu" benzeri kredi ve hibe desteklerinin kapsamı genişletilecek midir?
4. Bakanlığınızın, evde bakım yardımı alan ve yaşam memnuniyeti ekonomik nedenlerle düşük olan engelli ve yaşlı vatandaşlarımızın hayat kalitesini artıracak, sosyal hayata katılımını destekleyecek yeni projeleri nelerdir?
5. Bakanlığınızın, ev hanımlarının sosyal güvenlik sistemine dahil edilmesi ve kadın kooperatiflerinin hayat pahalılığına karşı desteklenmesi hususunda somut adımları neler olacaktır?
6. Hayat pahalılığı nedeniyle çocukların sağlıklı beslenmeye ve eğitime erişimindeki eşitsizlikler dikkate alındığında, Bakanlığınızın dezavantajlı çocuklara yönelik "Okul Yemeği" veya "Beslenme Desteği" gibi Millî Eğitim Bakanlığı ile ortak yürüttüğü projelerin kapsamı nedir?
7. Bakanlığınızın bünyesindeki Sosyal Hizmet Merkezleri (SHM) aracılığıyla, ekonomik krizden etkilenen vatandaşlarımıza yönelik "Psikososyal Destek" hizmetlerinin kapasitesi artırılacak mıdır?
8. Maddi imkansızlıklar nedeniyle eğitimine devam etmekte zorlanan öğrenciler için Bakanlığınızın sağladığı eğitim materyali ve burs destekleri, hayat pahalılığı oranında revize edilecek midir?